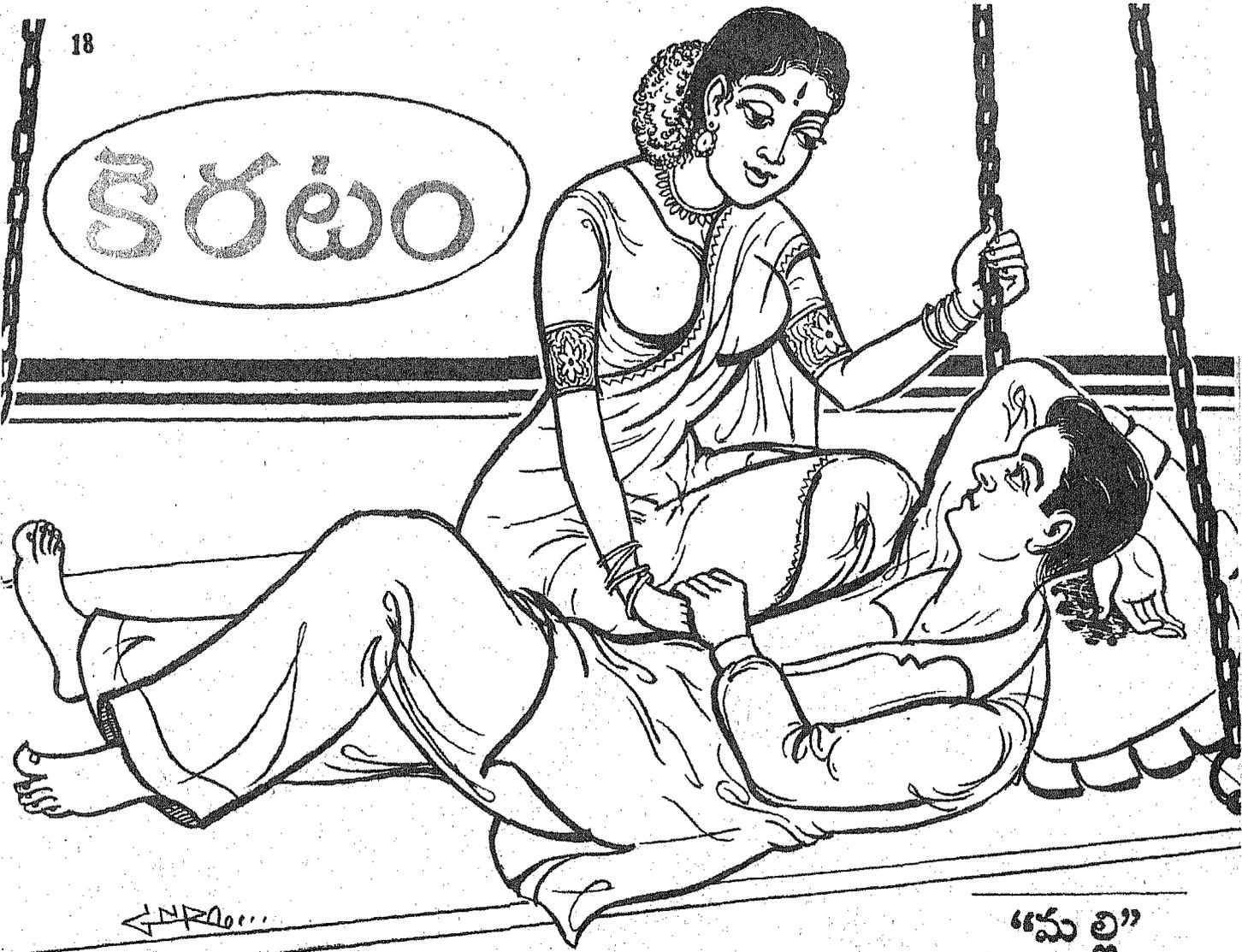

కెరటం

← N.R.O. →

“మల్లి”

గువ చీకటిగా ఉంది. పెట్టెలో వున్న చిట్ట చివరి సేగరెట్టు కూడబడిపోయింది. కృష్ణమూర్తికి చిరాకేసింది. . . జానకి ఈమధ్య ఎందుకో చాలా దిగులుగా వుంటోంది. . . కారణం అనూహ్యంగా ఉంది. దగ్గరగావున్న ఒక్క కిల్లి సాపుకూడ మూసేసివుంటారు. . . ఇక సేగరెట్టు దొరకవు.

“ఇక్కడ వున్నావా చీకట్లో!! డాబామీద పడుకున్నావనుకున్నానూ!” అమ్మ కంఠం!

అమ్మ వేలిన్నర్లుతో గది వెలుగు నింపుకుంది. జానకి సహచర్యంలో తన జీవితం కూడ వెలుగు నింపుకుంటుందని ఆశ పడ్డాడు! జానకి చాలా మారిపోయింది... కృష్ణమూర్తి గదిలో లైటు ఆర్పి డాబా మీదకుపోయి పడుకున్నాడు. . . నీలినీ ఆకాశంలో విశ్వలంగా మెరుస్తూ కన్పిస్తున్నాయి తారలా!

మూడురోజుల క్రిందట జానకి తనను అడిగింది, “ఒక్క నెలరోజులు మావూరు వెళ్లి రావాలని వుంది ఏమంటారు?” అని! కృష్ణమూర్తి గతుక్కుమన్నాడు! ముప్పైరోజులా!! వెళ్ళుయినతర్వాత జానకిని వదిలి అతను మూడు

రోజులైనా వుండలేదు. . . జానకి తనని విడిచి అన్ని రోజులా వుండగలదని అతను అనుకోనూ లేదు..!

అతను జానకి కళ్ళలోకి నూటిగా చూశాడు. చిలిపితనం చిందులాడే ఆకళ్ళు అప్పుడు దైన్యం నింపుకుని ఆత్మతగా చూస్తున్నాయి.

“నీయిష్టం జానకి! నీ కోరిక ఎప్పుడు తోసి పుచ్చాను కనుక!” అన్నాడు. . . జానకి మెల్లిగా వీధి అన్నది. . . తను వినదల్చుకోలేదు. వినాలని పించలేదు. నాలుగేళ్ళ క్రిందట ఆమె వచ్చిన తన ఫోటో టేబిల్ మీద ఉంది. . . దానినే చూస్తూ ఉండిపోయాడు!

తరువాత అరగంటకి జానకి బట్టలు సర్దుకుంటూ ఉండటం చూశాడు. . . అవిడకిపున్న చీరలన్నీ తీసుకుని వెళ్ళింది. కృష్ణమూర్తికి ఆశ్చర్యం కలిగింది. . . తమాయించుకున్నాడు. . . అనిడకి పుట్టిల్లే బాగుంటే వెళ్ళునీ!!” అనిపించింది. అదేభావంతో ఆమెను ప్రైవేట్ ఎక్కింది వచ్చాడు!! జానకి ముప్పుగా కూర్చుంది రైలు కదిలేవరకూ. అతనికి దిగులైంది. . . నాలుగైదు నెలల నుంచీ జానకి నిర్దిష్టంగా వీధి చేజారు

కున్నదానిమల్లె వుండటం తను గమనించి చాలా భాధపడ్డాడు! అతనికి జానకిపైన జాలి కలిగింది. . . తనకోసం అవిడ ఎన్నెన్నో సమ్మతించిందిని జ్ఞాపక మొచ్చినప్పుడల్లా అతనికి జాలి కలుగుతుంది. . .

అందువల్లనే అతను జానకిని గౌరవిస్తాడు. వీధి తప్పుచేసినవాడిమల్లె బాధపడతాడు! కృష్ణమూర్తికి వెన్నులో ఎవరో పొడిచినట్లైంది. . . గతకాలమనే గనిని త్రవ్వుకుంటున్నాడతను!! బంగారు జ్ఞానకాలు దొరికాయి.

బదు సంవత్సరాలక్రిందట. . . .

ఇంటర్మీడియట్ నాలుగవసారి ఉన్నాడు తనూ..

“వీడికి చదువురాదు” అన్నాడు నాన్న!

“నీకోసం ఎంత కష్టపడుతున్నానో ఆలోచించు కృష్ణా! బాగా చదవకపోతే ఎలాగ బాబూ!” అంటూ కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంది అమ్మ!

వీడిని ఫీడ్ చేసా ఉద్యోగంలో పెట్టడం నయం! రోజు ఎంపి యిమంటు ఎక్స్ట్రాజిట్ సేరు వేయించటం మంచిది” అన్నాడు అన్నయ్య!

“అల్లరి చిల్లరగాతిరిగితే చదువెలా వస్తుందేం వీడిరాతినే!!” అనది అకా యు. “బావ కింక

పదేళ్ళకిగానీ ఇంటర్ ప్యానయ్యే అదృష్టంలేదు" అన్నది మామయ్య కూతురు విష్ణుప్రియ..

దిండులో తలదాచుకుని అడపిల్లలా అలసి పోయేవరకూ విలపించాడు కృష్ణమూర్తి.. తన చుట్టూన్నవన్నె ప్రపంచమంతా తనని హేళన చేస్తూ న్నట్లు, వెక్కిరించినట్లు అనిపించింది! కసి కూడ లేగింది వాళ్ళమీద! ఇల్లాగే జాబామీద పడు కుని నక్షత్రాలు చూస్తూ ఎన్నో కలల కనేవాడు ఆరోజుల్లో.. ఇంటరు అన్నిసార్లు తప్పకముందు!! కోరికల కోటలో విహరించేవాడు! గెజిటెడ్ ఆఫీసరయ్యేవాడు!! ఏదో సంస్థకి మేనేజరయ్యే వాడు!! ఫిరిక్ వెళ్ళేవాడు!

కానీ కృష్ణమూర్తి నాలుగుసార్లు తప్పాడు. అతని కలలన్నీ కరగిపోయాయి.. తనెందుకూ పనికిరాదనిపించింది.. అల్లాగని అందరూ అన్నారకూడ.. ఉద్యోగం చూసుకోమని ఇంట్లో పోరు ఎక్కువైంది.. తనకే యింకా చదవా అని కోరిక.. దబ్బులేదు!! కృష్ణమూర్తికి చచ్చిపోదా మనిపించింది. అటువంటి సమయంలో జానకి వచ్చింది.. జానకి తనకు బంధువుకాదు.. క్లాసు మేటు కాదు.

వట్టుంట్లోకాల్లా బాగా దబ్బున్నవాడని పేరు బడిన పరంధామయ్యగారి కూతురు జానకి! ఆనంద త్పరమే ఇంటర్ ప్యాసయింది. బి. ఏ. లో చేరింది.

ఆ అమ్మాయి తనను చూసింది.. ఒక్క క్షణం సేపు రెప్పవాలకుండా చూసింది..

"ఈ పరీక్షలన్నీ జీవితగతిని మార్చలేవు కృష్ణ మూర్తి!! జీవితంలో అనేక పరీక్షలు ఎదురవు తవి!! వాటిని జాగ్రత్తగా చాలాలో! లోకపుతీరు గమనించు. కేవలం చాలా దబ్బుగలవాడివి కావాలని కలలు కనటం అవినేకం.. దబ్బుకన్న నిలవైన వస్తువులు ఇంకా చాలా వున్నాయి" అన్నది..

తనకా పరీక్ష తులలో ఏమీ అర్థంకాలేదు.. పెద్ద ఉద్యోగం ఉంది అక్క భర్తని ఇంట్లో అందరూ చాలా గౌరవిస్తారు..! దబ్బున్నవాడని మామయ్యని గౌరవిస్తారు.. అన్నయ్యని అంతే!! ఇంక దబ్బుకన్న నిలవైనది ఏముంటుంది ? అదే అన్నాడు జానకిలో.

జానకి నవ్వింది.. "మన కిటికీలోనుంచి కనపడే వెలుగుకన్న బయట ఎంతో వెలుగు వుంది" అని ఒక సామెత చదివాను ఎక్కడో!! కళ్ళు విప్పి ప్రపంచాన్ని చూడు.. అన్నది..

జానకి వున్నకాలి ఎక్కువగా చదివేది.. క్లాసు వున్నకాలకన్నా నవలతా, అసీ ఎక్కువగా చదివేది.. చాలా సామాన్యంగా అలంకరించు కునేది.. ఎక్కువసేపు తను బాల్యంలో మాత్రం లత ప్రక్కన కుర్చీ వేసుకుని కూర్చునేది.. కృష్ణమూర్తి మూర్తి భీమించిన కాలిదేవతలా వున్న జానకిని గౌరవించాడు. తరచు వాళ్ళు ఇంటికి వెళ్ళేవాడు. జానకి ఏవేవో చెప్పింది. ఎక్కువగా తప్పవోడ చేసేది.

"ఇంత చిన్నతనంలో ఏమిటో ఈవిడకి పిచ్చి" అనుకునేవాడతను.

"జానకి కళ్ళలు వ్రాస్తూ ఉంది" చెప్పారు ఎవరో.

"అదృష్టవంతుడు ఈమె రాజోయే భర్త" అనుకునేవాడు తను.

ఆ సెప్టెంబరులో తనూ ప్యాసయ్యాడు.

ఈసారి అందరూ నిర్దిష్టంగా వుండిపో యారు. అతను పరీక్షలో నెగ్గడన్న ఆనందం ఎవరినీ కదిలించలేకపోయింది.

కృష్ణమూర్తి మనసు బి. ఎ. వైపు లాగింది. అతను మళ్ళీ కాలేజీ జీవితాన్ని గురించి కలల: కనటం ప్రారంభించాడు.

అమ్మ తన కోరిక మన్నించింది. అన్నయ్యని బ్రతిమిలాడి అతనిదగ్గర వుంచించి చదువుకి.

కృష్ణమూర్తి ఈ సారి బాగా చదివాడు.

బి. ఎ. లో అతనికి బాగా మార్కు లొచ్చాయి.

"ఎట్లయినా మావాడిది గట్టిబుర్రే సుమంజీ! అప్పుడు శనిజాలు కాబట్టి అన్నిసార్లు పరీక్ష పోయిందిగానీ...." అన్నాడు నాన్న.

"నాకు తెలసం, వాడు తెలివిగలవాడని" అన్నది అమ్మ.

"నా యింటో పుండబట్టి ప్యాసయ్యాడు" అన్నాడు అన్నయ్య.

"బంధువంతుడు కృష్ణ! వాడి తెలివీమీద నాకు చాలా నమ్మకం" అన్నది అక్కయ్య.

"బావ ఇంటిజంట్ సెలో" అంది మామయ్య కూతురు విష్ణుప్రియ.

అతను జానకికి చెప్పాడు ఈ విషయాలు. జానకి నవ్విస్తూ, "తెలివేటల్ని పరీక్షలలోవచ్చే మార్కులలో తూస్తారు చాలామంది" అంది...

ఆసైన అతనికి చదువుకానే అవకాశాలు లేకపోయాయి. ఉద్యోగం వేట ప్రారంభమయింది. అదేమిటో ఉద్యోగం తెలికగానే దొరికింది. బంధువనానికి అతన్నీ, అతని అదృష్టన్నీ తెలివినీ పొగిడెందుకు మరికొన్ని అవకాశాలు!

పెళ్ళికూతుళ్ళు వేట.

"మా వాడికి మూడువేలన్నాయివాల్సి" అన్నాడు నాన్న.

పిల్లకి ఓ వెయ్యిరూపాయలు విలువనే సామ్యుయినా పెట్టాలి" అంటుంది అమ్మ.

"అందంగావుండి, చెప్పినట్లుల్లా వినేపిల్ల బాగు లుంది" అని అక్కయ్య పుణ్యార్థం.

ఒక్కొక్కప్పుడు జీవితములో చిత్రాలి చిత్రంయిన సంఘటనలు జరగుతాయి. అవి జరిగాక కూడా "ఇవి ఏజంగా ఇరిగాయా, లేక కలా!" అని అశ్రురసడుతూ వుంటాం. అల్లాంటి సంఘటన ఒకటి జరిగింది. కృష్ణమూర్తి జీవితాన్ని తారుమారు చేసింది. ... ఒక్క రెండుగులవేళ పరంధా మయ్యగారి తమ్ముడు తను యింటికి వచ్చాడు.

అతను తెచ్చిన సందేశం లాలాకు సారాంశం ఇది! జానకి ... జానకి తనను తప్ప మరెవ్వరినీ చెళ్ళాడనని పట్టుపట్టించటం. అందువల్ల నాన్నను వచ్చి తాంటాలాలా పుచ్చుకోవాలని.

పరంధామయ్యగార్ని గురించి తను కుటుంబంలో అందరికీ బాగా తెలసం. ఆయనకు ఆత్మవిశ్వాసం చాలా ఎక్కువ. తాను చెప్పినట్లు యితరులు నడు వాలనుకానే స్వభావమేకానీ తా నెన్నడూ ఓడి పోడు. ఆయన కనంభందానికి యిష్ట పడివుండడు. ఉద్యోగం తప్ప మరేమీలేనివాడికి పిల్లనిచ్చేందుకు ఏ ధనవంతుడి మనసొప్పుతుంది ?

ఇదంతా జానకిపట్లదలే అయివుండాలి. జానకి తనపట్ల అనురాగం వుందని ఎన్నడూ పూహించలేదు తను.

అమ్మకి, నాన్నకి, అక్కయ్యకి ఎవరికీ జానకి మీద సదభిప్రాయం లేదు, అవిడ బాగుండదని అంటారు. జానకి అందగత్తె కానిమాట వాస్తవమే, కానీ జానకిలో అకర్ణణ వుంది. అవిడ మాటలూ ఎల్లాంటివారినై వా అల్పై కట్టేస్తాయి.

జానకిమీద కృష్ణమూర్తికి గౌరవభావమూ, అనురాగమూ కూడా వున్నాయి.

కాలికి తగులుతోంది రత్నం. అది చేతికి తీసు కోనివాడు మూర్ఖుడు కదూ!

"పూజనా నాన్నా! నేను జానకినే చేసుకుంటాను!" అన్నాడు తను.

"ఆయన నీకు కట్టుమివ్వడు. పై పేచ్చు. మనసుంటే ఆయనకు గౌరవముండదు. పద్దని చెప్పు" అంటాడు నాన్న!

"ఆ అమ్మాయి అంత చదువుకన్నది, కథలవి రాస్తుందిట! మనమాట వింటుంటా, పనిపెటలా చేస్తుంది!" అంటుంది అమ్మ.

కృష్ణమూర్తికి మనసులో ద్వందయుద్ధం జరిగింది. చివరికి జానకి గెలిచింది.

పెళ్ళిలో చిత్రమయిన సంఘటనలు కాక సోయినా, కొన్ని జరిగాయి అలాంటివే. అమ్మకి, నాన్నకి, తనమీద వివేకముంయిన కోపం వచ్చింది. కృష్ణమూర్తి వాటిని తెక్కపెట్టలేదు. తెక్క చెయ్యడంలేదు. ... జానకి తనదయింది. తన జీవితాన్ని వై తనవంతుం చేసింది.

తను స్వర్గంలో విహరించాడు. ... సుధు పానంలాగా మత్తుగా దొర్లాయి రోజులు. సొం దర్య భరితమయిన రోజులవి.

జానకికి, అమ్మకి అప్పుడప్పుడూ చిన్న చిన్న మాట్లాటలు జరిగేవి.

దరిమిలా కొన్నాళ్ళనుంచి జానకి తనని మీరు అంటోంది. అదివరకులా నవ్వుతూ, చిలిపిగా మాట్లాడటం లేదు. మర్యాదస్తురాలి వలే, ఒకచోట కూర్చుంటోంది. తనని వివేకంగా గౌరవిస్తోంది.

నాన్నకి సాధ్యమైన పరంధామయ్యని ఆడి పోసుకోవడం హాబీ. అప్పుడప్పుడూ అమ్మకూ అదే సైద్ హాబీ. అవి ఏప్పు రోజున జానకి దిగులాగా వుండటం తాను గమనించేవాడు.

అతనికి యిల్లాంటివాడితో జోక్యం కల్పించు కోవటం శుష్టం వుండదు.

అసీనునుంచి అలస్యంగా వచ్చిన రోజున అలక వహించే జానకి ప్రస్తుతం నిర్దిష్టంగా ఉంటోంది. "అలస్యం ఎందుకయింది?" అనయినా అడుగుదు. సున్నకాలూ నడవదు. ఎక్కువ మాట్లాడదు. ఆ నిర్దిష్టతను భరించలేదు.

తను యిద్దరినీ దూరం చేస్తోంది అమె తన కిస్తున్న గౌరవం.

ఆ గౌరవాన్ని తను భరించలేక పోతున్నాడు. ఒకరోజున జానకిని కసిరాడు తను.

"ఎన్నిసార్లు చెప్పినా, 'మీరు' అనవద్దని .. నా మాట వినటం నీ కిష్టంలేదూ" అని, జానకికి కళ్ళుంటు నీళ్ళు తిరుగుతుండగా.

"మీ వంశంలో ఎవరూ భర్తను సువ్ర్య అని అనరుట! అణుకువలేని అడవి బ్రతికి ఎందుకు? నన్ను మీరు అననివ్వండి." అంది.

అమ్మనీ తను ఏమీ అనలేడు. అమ్మ తన జీవితాన్నినిలబెట్టింది.

ఈ పోరాటంలో కృష్ణమూర్తి బాగా అలసి పోయాడు. అతను అసీనునుంచి అలస్యంగా రావటం సాగించాడు.

అతనికనిపించింది, తను జానకిని చేసుకుని ఉండకూడదని.

అమెకి తనదగ్గర సుఖంలేదు. . . మరో ధన వంతుల యింటల్లో సకల వైభోకాలతో, గౌరవంతో తులతూగవలసిన జానకిని తను ఎందు కని చేసుకున్నాడు? అమె బ్రతుకు పాడు చేశాడుతను!

పెద్దవాళ్ళ ఏదో అంటూ వుంటారు. జానకి అటువంటివాటికి బేలయిపోవాలా? కాదు. తనని చేసుకున్నందుకు జానకి, యిప్పుడు నక్కాల్తా సవదుతూ వుండాలి! అదే నిజమైతే, తను జానకికి ఎలా సహాయం చెయ్యగలడు?

అమ్మ దగ్గర తోంది తెరలు తెరలుగా! కృష్ణమూర్తి చేతిగడియారం చూసుకున్నాడు—ఒకటి స్పర్! నిద్రరావటం లేదు. . . జానకికి దిగులుగా వుంటోంది. జానకి మంచిది. జానకి తనని ప్రేమిస్తోంది. జానకి తనను చేసుకున్నందుకు ఎప్పుడూ విచారించదు! మరెంచుకు జానకికి దిగులు?

సిగరెట్లు తేవు కాల్చేందుకు. . . జానకి లేదు. కనిపించు చూసేందుకై నా. . . నీలి నీలి ఆకాశంలో నిశ్చలంగా మెరుము కన్నున్నాయి లారం!! కృష్ణమూర్తి బలవంతంగా కళ్ళ మూసుకున్నాడు! కళ్ళోకై నా జానకి కనిపిస్తే బాగుండును! మూలతీలత ప్రకృత కుర్చీమేసుకుని కూర్చుని తన జీవితాన్ని సంచోవలోకనం చేసుకుంది జానకి.

"జీవితంలో ఏమీ ఆశించకూడదు" అని పించిందామెకి!

పునాదులులేని ఓటిగోడలతో కోటలు కట్టుకుని కూల్చుకుంటారు చాలామంది! కృష్ణమూర్తిని మొదట్లో తను పసిపాపగా భావించి జాలిపడింది. అతను సరిక్ష్ణ తప్పిన రోజులలో అతనిని ఎంతోమంది హీనంగా చూశారు! తనకతనిమీద జాలివేసింది. . . సరైన పోషణలేక ఎదగని మొక్కలా అనురాగ వర్షంలేక బీటలు వారిందనుకుంది అతని హృదయం! అందుకే అతన్ని చూసి జాలిపడింది.

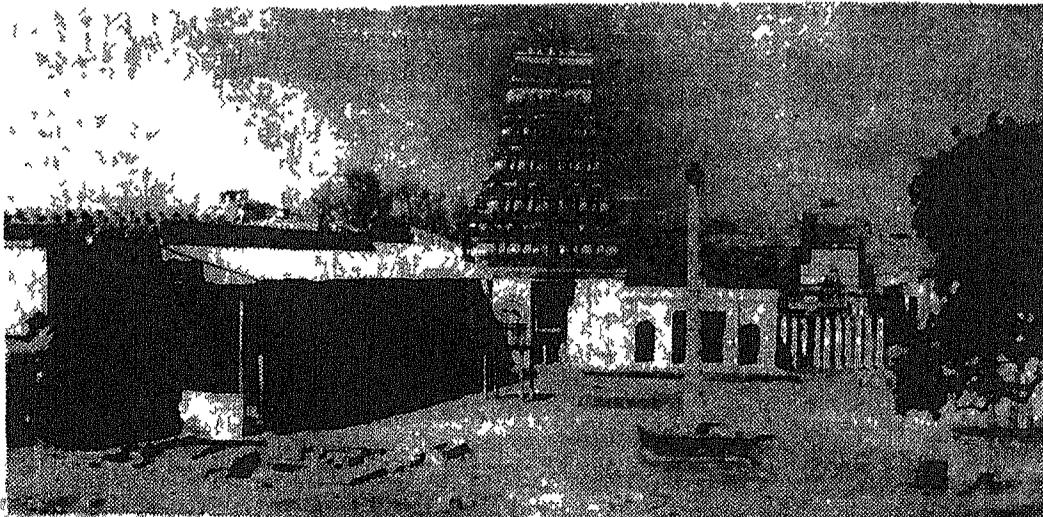
అతని జీవితాన్ని వై తస్యవంతం చెయ్యటమే తన ఆశయమనుకుంది. . . ప్రపంచంలో అందరి చేత. . . చాలామందిచేత ఆరాధింపబడుతున్న అర్జులలాన్ని అరికాలితో తప్పేసింది! అతను తన పసిపాప! అతన్ని తను కనుపాపలా సాకాలి! ఎవరైతే అతనిని హీనంగా చూశారో. . . వాళ్ళే అతన్ని గౌరవించాలి! అదే తన ఆశయం! అతడిలోని విలువ బయటికి తేవాలి! కొన్నాళ్ళ తను, అనకలలురూపు ధరించాయని నమ్మింది! సంవదాయాలూ, లాంఛనాలూ, గౌరవాలూ, మర్యాదలూ వంశచారాలూ అమెని పసిపాపకి దూరం చేశాయి. ఆ పాపస్థానంలో తనకున్న పెద్దవాడూ, తనని భరించేవాడూ అయిన కృష్ణమూర్తి వున్నాడు యిప్పుడు! తన కృష్ణకాదు. అతడిని తను గౌరవించాలి. . . సూజించాలి అంతే. . . యీ సరిణామం తనకెందుకో విషాదంగా వుంది!! తనకి అత్తగారి మీద గౌరవభావం ఉంది. అవిడ మీద అనురాగం వుంది. అందుకే, అవిడకి తనకొడుకుని తన కోడలు గౌరవించాలివే రోధిక వుంటుందని తను అర్థంచేసుకున్నది. . . అవిడ మనస్సు తనెందుకు కష్టపెట్టాలి? వాళ్ళు యి లండ్రీని గురించి కలుపుగామాట్లాడి నప్పుడు తనకి దిగులుగా వుండేది. . . ఒక్కొక్కసారి ఆవేశం వచ్చేది. కానీ తను కావాలని వారితో జోరబడినప్పుడు ఏమటగలదు వారిని. . . తనకి కావాలనిది కృష్ణ! మిగతా పనులెన్నీ తన దృష్టిలో ఇసుక రేణువులు! మూలతీలత సరిసుళం వెదజల్లుతోంది. జీవితమూ ఒక కొన్నిరోజులు అంతే. . . తను వచ్చినాలుగు రోజులైంది. . . నెల రోజులు వుండా మని వచ్చింది. . . దిగులుగా వుంది. . . ఎలావున్నాడో తనకృష్ణ! అమ్మకోసం బెంగ పెట్టుకున్న పాపలా! ఉపహాస కాదు! అతనిమధ్య తననిసరిగా అర్థంచేసుకోలేదు తనని! దానికి కారణం కూడా తప్పేనేమీ! తనగా అతన్ని దూరం చేసుకుంటోంది. ఎల్లావున్నాడో అతను? ? వెళ్లిపోతే!! అవును వెళ్లిపోతే!! అవివేకంగానీ, తనకి ఇక్కడ దొరుకుతుండా మనకృతంతి? మూలతీలత దగ్గరవుచీ వచ్చి గబగబ బట్టులు నర్చుకుంటోంది జానకి! "అదేమిట" అంది అమ్మ! "నా పాప బెంగపెటు కుంటాడమ్మా! వెనుక వెళ్ళాలి!!" అనేని పూరుకుంది జానకి మువ్వనగా.

దలూ వంశచారాలూ అమెని పసిపాపకి దూరం చేశాయి. ఆ పాపస్థానంలో తనకున్న పెద్దవాడూ, తనని భరించేవాడూ అయిన కృష్ణమూర్తి వున్నాడు యిప్పుడు! తన కృష్ణకాదు. అతడిని తను గౌరవించాలి. . . సూజించాలి అంతే. . . యీ సరిణామం తనకెందుకో విషాదంగా వుంది!! తనకి అత్తగారి మీద గౌరవభావం ఉంది. అవిడ మీద అనురాగం వుంది. అందుకే, అవిడకి తనకొడుకుని తన కోడలు గౌరవించాలివే రోధిక వుంటుందని తను అర్థంచేసుకున్నది. . . అవిడ మనస్సు తనెందుకు కష్టపెట్టాలి? వాళ్ళు యి లండ్రీని గురించి కలుపుగామాట్లాడి నప్పుడు తనకి దిగులుగా వుండేది. . . ఒక్కొక్కసారి ఆవేశం వచ్చేది. కానీ తను కావాలని వారితో జోరబడినప్పుడు ఏమటగలదు వారిని. . . తనకి కావాలనిది కృష్ణ! మిగతా పనులెన్నీ తన దృష్టిలో ఇసుక రేణువులు! మూలతీలత సరిసుళం వెదజల్లుతోంది. జీవితమూ ఒక కొన్నిరోజులు అంతే. . . తను వచ్చినాలుగు రోజులైంది. . . నెల రోజులు వుండా మని వచ్చింది. . . దిగులుగా వుంది. . . ఎలావున్నాడో తనకృష్ణ! అమ్మకోసం బెంగ పెట్టుకున్న పాపలా! ఉపహాస కాదు! అతనిమధ్య తననిసరిగా అర్థంచేసుకోలేదు తనని! దానికి కారణం కూడా తప్పేనేమీ! తనగా అతన్ని దూరం చేసుకుంటోంది. ఎల్లావున్నాడో అతను? ? వెళ్లిపోతే!! అవును వెళ్లిపోతే!! అవివేకంగానీ, తనకి ఇక్కడ దొరుకుతుండా మనకృతంతి? మూలతీలత దగ్గరవుచీ వచ్చి గబగబ బట్టులు నర్చుకుంటోంది జానకి! "అదేమిట" అంది అమ్మ! "నా పాప బెంగపెటు కుంటాడమ్మా! వెనుక వెళ్ళాలి!!" అనేని పూరుకుంది జానకి మువ్వనగా.

అవిడ మనస్సు తనెందుకు కష్టపెట్టాలి? వాళ్ళు యి లండ్రీని గురించి కలుపుగామాట్లాడి నప్పుడు తనకి దిగులుగా వుండేది. . . ఒక్కొక్కసారి ఆవేశం వచ్చేది. కానీ తను కావాలని వారితో జోరబడినప్పుడు ఏమటగలదు వారిని. . . తనకి కావాలనిది కృష్ణ! మిగతా పనులెన్నీ తన దృష్టిలో ఇసుక రేణువులు! మూలతీలత సరిసుళం వెదజల్లుతోంది. జీవితమూ ఒక కొన్నిరోజులు అంతే. . . తను వచ్చినాలుగు రోజులైంది. . . నెల రోజులు వుండా మని వచ్చింది. . . దిగులుగా వుంది. . . ఎలావున్నాడో తనకృష్ణ! అమ్మకోసం బెంగ పెట్టుకున్న పాపలా! ఉపహాస కాదు! అతనిమధ్య తననిసరిగా అర్థంచేసుకోలేదు తనని! దానికి కారణం కూడా తప్పేనేమీ! తనగా అతన్ని దూరం చేసుకుంటోంది. ఎల్లావున్నాడో అతను? ? వెళ్లిపోతే!! అవును వెళ్లిపోతే!! అవివేకంగానీ, తనకి ఇక్కడ దొరుకుతుండా మనకృతంతి? మూలతీలత దగ్గరవుచీ వచ్చి గబగబ బట్టులు నర్చుకుంటోంది జానకి! "అదేమిట" అంది అమ్మ! "నా పాప బెంగపెటు కుంటాడమ్మా! వెనుక వెళ్ళాలి!!" అనేని పూరుకుంది జానకి మువ్వనగా.

అవిడ మనస్సు తనెందుకు కష్టపెట్టాలి? వాళ్ళు యి లండ్రీని గురించి కలుపుగామాట్లాడి నప్పుడు తనకి దిగులుగా వుండేది. . . ఒక్కొక్కసారి ఆవేశం వచ్చేది. కానీ తను కావాలని వారితో జోరబడినప్పుడు ఏమటగలదు వారిని. . . తనకి కావాలనిది కృష్ణ! మిగతా పనులెన్నీ తన దృష్టిలో ఇసుక రేణువులు! మూలతీలత సరిసుళం వెదజల్లుతోంది. జీవితమూ ఒక కొన్నిరోజులు అంతే. . . తను వచ్చినాలుగు రోజులైంది. . . నెల రోజులు వుండా మని వచ్చింది. . . దిగులుగా వుంది. . . ఎలావున్నాడో తనకృష్ణ! అమ్మకోసం బెంగ పెట్టుకున్న పాపలా! ఉపహాస కాదు! అతనిమధ్య తననిసరిగా అర్థంచేసుకోలేదు తనని! దానికి కారణం కూడా తప్పేనేమీ! తనగా అతన్ని దూరం చేసుకుంటోంది. ఎల్లావున్నాడో అతను? ? వెళ్లిపోతే!! అవును వెళ్లిపోతే!! అవివేకంగానీ, తనకి ఇక్కడ దొరుకుతుండా మనకృతంతి? మూలతీలత దగ్గరవుచీ వచ్చి గబగబ బట్టులు నర్చుకుంటోంది జానకి! "అదేమిట" అంది అమ్మ! "నా పాప బెంగపెటు కుంటాడమ్మా! వెనుక వెళ్ళాలి!!" అనేని పూరుకుంది జానకి మువ్వనగా.

అవిడ మనస్సు తనెందుకు కష్టపెట్టాలి? వాళ్ళు యి లండ్రీని గురించి కలుపుగామాట్లాడి నప్పుడు తనకి దిగులుగా వుండేది. . . ఒక్కొక్కసారి ఆవేశం వచ్చేది. కానీ తను కావాలని వారితో జోరబడినప్పుడు ఏమటగలదు వారిని. . . తనకి కావాలనిది కృష్ణ! మిగతా పనులెన్నీ తన దృష్టిలో ఇసుక రేణువులు! మూలతీలత సరిసుళం వెదజల్లుతోంది. జీవితమూ ఒక కొన్నిరోజులు అంతే. . . తను వచ్చినాలుగు రోజులైంది. . . నెల రోజులు వుండా మని వచ్చింది. . . దిగులుగా వుంది. . . ఎలావున్నాడో తనకృష్ణ! అమ్మకోసం బెంగ పెట్టుకున్న పాపలా! ఉపహాస కాదు! అతనిమధ్య తననిసరిగా అర్థంచేసుకోలేదు తనని! దానికి కారణం కూడా తప్పేనేమీ! తనగా అతన్ని దూరం చేసుకుంటోంది. ఎల్లావున్నాడో అతను? ? వెళ్లిపోతే!! అవును వెళ్లిపోతే!! అవివేకంగానీ, తనకి ఇక్కడ దొరుకుతుండా మనకృతంతి? మూలతీలత దగ్గరవుచీ వచ్చి గబగబ బట్టులు నర్చుకుంటోంది జానకి! "అదేమిట" అంది అమ్మ! "నా పాప బెంగపెటు కుంటాడమ్మా! వెనుక వెళ్ళాలి!!" అనేని పూరుకుంది జానకి మువ్వనగా.

వేణుగోపాలస్వామి దేవాలయము జి.వి.సత్యం